

**IV SA/Wr 148/14 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu  
Administracyjnego we Wrocławiu**

**Wyrok**

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we  
Wrocławiu**

**z dnia 2 października 2014 r.**

**IV SA/Wr 148/14**

**UZASADNIENIE**

**Skład orzekający**

Przewodniczący: Sędzia NSA Jolanta Sikorska (spr.).

Sędziowie WSA: Lidia Serwiniowska, Alojzy Wyszkowski.

**Sentencja**

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 2 października 2014 r. sprawy ze skargi

I. G. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. z dnia (...), nr (...) w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej I. uchyla zaskarżoną decyzję oraz decyzję ją poprzedzającą;

**II.** nie orzeka w przedmiocie wykonania zaskarżonej decyzji.

**Uzasadnienie faktyczne**

Zaskarżoną decyzją z dnia (...), nr (...) wydaną na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 80 ust. 1, art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 135 z późn. zm.) dalej w.r.s.p.z., po rozpatrzeniu odwołania I. G., dalej skarżąca, od decyzji Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Ochrony Zdrowia w D. z dnia (...), nr (...) o odmowie przyznania skarżącej świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania w rodzinie zastępczej niezawodowej dziecka K.T., dalej małoletnia, ur. (...) - Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. utrzymało w mocy decyzję organu I instancji.

W uzasadnieniu organ odwoławczy podał, że wnioskiem z dnia 7 listopada 2013 r. skarżąca zwróciła się do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Ochrony Zdrowia w D. o

przyznanie świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej w związku ustanowieniem jej rodziną zastępczą dla małoletniej. Zgodnie z oświadczeniem skarżącej z dnia 29 listopada 2013 r., małoletnia przebywa u niej od 9 października 2013 r. Postanowieniem z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt III Nsm 264/13 w przedmiocie zabezpieczenia Sąd Rejonowy w Z. III Wydział Rodzinny i Nieletnich postanowił o umieszczeniu małoletniej na prawach rodziny zastępczej u skarżącej przez czas trwania postępowania w sprawie. Postanowienie to stało się prawomocne z dniem 13 listopada 2013 r. Organ I instancji, powołując się na treść art. 35 ust. 1 oraz art. 80 ust. 1 w.r.s.p.z., odmówił przyznania skarżącej wnioskowanego świadczenia argumentując, że wskazanym postanowieniem Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez umieszczenie dziecka u skarżącej na prawach rodziny zastępczej na czas trwania postępowania. Dodał, że skarżąca nie jest rodziną zastępczą dla małoletniej i dopiero wystąpiła o ustanowienie jej rodziną zastępczą w związku z czym brak jest podstaw do przyznania świadczenia przysługującego rodzinie zastępczej.

Od decyzji tej skarżąca złożyła odwołanie, kwestionując zasadność rozstrzygnięcia. Wskazała, że postanowieniem sądu opiekuńczego z dnia 16 października 2013 r. małoletnia została u innej umieszczona na prawach rodziny zastępczej, w związku z czym ponosi koszty związane z zaspokajaniem bieżących potrzeb małoletniej oraz uczęszczaniem do przedszkola. Rozpatrując odwołanie organ odwoławczy uznał, że nie jest ono zasadne.

Odwołując się do treści art. 35 w.r.s.p.z., organ II instancji wskazał, że w rozpatrywanej sprawie skarżąca nie została ustanowiona rodziną zastępczą dla małoletniej, lecz postanowieniem w przedmiocie zabezpieczenia z dnia 16 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Z. umieścił małoletnią u skarżącej na czas trwającego postępowania, na prawach rodziny zastępczej, ale skarżąca dopiero wniosła o ustanowienie jej rodziną zastępczą dla małoletniej. Skoro skarżąca nie jest rodziną zastępczą ustanowioną dla małoletniej, a przymiot ten uzyskała postanowieniem z dnia 13 listopada 2013 r. sygn. akt III Nsm 264/13, to brak było podstaw do przyznania świadczeń przysługujących rodzinie zastępczej.

Mając powyższe na uwadze, organ ten orzekł jak w zaskarżonej decyzji. Skarżąca złożyła skargę na powyższą decyzję. Na wstępie przedstawiła losy małoletniej począwszy od dnia 5 września 2013 r., tj. od dnia złożenia do sądu opiekuńczego wniosku skarżącej o ustanowienie jej rodziną zastępczą dla małoletniej przez wydanie postanowienia zabezpieczającego o umieszczeniu małoletniej u skarżącej na prawach rodziny zastępczej z uwagi na trudną sytuację w dotychczasowej rodzinie małoletniej, aż do uwzględnienia powyższego wniosku postanowieniem z dnia 13 listopada 2013 r. Oświadczyła, że należy się jej się owo świadczenie i jest rozczarowana bezdusnością systemu, a dzieci znajdujące się w rodzinach zastępczych potrzebują wsparcia zarówno ze strony rodziny, jak i Państwa. W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. wniosło o jej oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

## **Uzasadnienie prawne**

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skarga jest uzasadniona. Na wstępie należy zauważyć, że stosownie do art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 z

późn. zm.), sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem. Oznacza to, że badaniu w postępowaniu sądownoadministracyjnym podlega prawidłowość zastosowania przepisów prawa w odniesieniu do istniejącego w sprawie stanu faktycznego oraz trafność wykładni tych przepisów. Uwzględnienie skargi poprzez uchylenie decyzji lub postanowienia następuje w przypadku naruszenia prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, naruszenia prawa dającego podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego lub innego naruszenia przepisów postępowania, jeśli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy, co wynika z art. 145 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), zwanej dalej p.p.s.a. Przedmiotem kontroli Sądu w rozpoznawanej sprawie jest decyzja organu odwoławczego z dnia (...), nr (...) wydana na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 80 ust. 1, art. 87 ust. 1 w.r.s.p.z., którą to decyzją organ ten, po rozpatrzeniu odwołania skarżącej od decyzji organu I instancji o odmowie przyznania skarżącej świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania w rodzinie zastępczej niezawodowej małoletniej, utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji. Materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią zatem przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 135 z późn. zm.). W myśl tej ustawy piecza zastępcza jest sprawowana w przypadku niemożności zapewnienia dziecku opieki i wychowania przez rodziców (art. 32 ust. 1 w.r.s.p.z.). Zgodnie z art. 34 w.r.s.p.z., piecza zastępcza jest sprawowana w formie rodzinnej (pkt 1), bądź instytucjonalnej (pkt 2). Umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej następuje na podstawie orzeczenia sądu, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 58 ust. 1 i art. 103 ust. 2. (art. 35 w.r.s.p.z.). Z kolei w myśl art. 39 ust. 1 w.r.s.p.z., formami pieczy zastępczej są rodzina zastępcza (pkt 1), bądź rodzinny dom dziecka (pkt 2). Omawiana ustawa w art. 80 ust. 1 stanowi, że rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, na każde umieszczone dziecko przysługuje świadczenie na pokrycie kosztów jego utrzymania. Z kolei zgodnie z art. 87 ust. 1 w.r.s.p.z., świadczenia i dodatki, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81, przyznaje się od dnia faktycznego umieszczenia dziecka odpowiednio w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka do dnia faktycznego opuszczenia przez dziecko rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka.

Z niespornych między stronami, prawidłowych ustaleń organów orzekających w tej sprawie wynika, że małoletnia została umieszczona w niezawodowej rodzinie zastępczej skarżącej postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. Wydział III Rodzinny i Nieletnich z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt III Nsm 264/13 r. Wcześniej postanowieniem o zabezpieczeniu z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt III Nsm 264/13, wydanym na podstawie art. 755 § 1 k.p.c., umieszczono małoletnią na prawach rodziny zastępczej u skarżącej przez czas trwania postępowania w sprawie o umieszczenie w rodzinie zastępczej. Skarżąca wystąpiła do właściwego organu w dniu 7 listopada 2013 r. z wnioskiem o przyznanie świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie jest natomiast ustalenie daty początkowej przyznania żądanego świadczenia. Ustawodawca zagadnienie to reguluje w przepisie art. 87 ust. 1 w.r.s.p.z., zgodnie z którym: "Świadczenia i dodatki, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art.

81, przyznaje się od dnia faktycznego umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej". Organy obu instancji uznały, że nie może być nią data wydania postanowienia o zabezpieczeniu (art. 755 § 1 k.p.c.), mocą którego Sąd Rejonowy postanowił o umieszczeniu małoletniej na prawach rodziny zastępczej u skarżącej przez czas trwania postępowania w sprawie o ustanowienie właśnie skarżącej rodziną zastępczą. Zdaniem organów orzekających w sprawie, posiłkujących się w tym zakresie regulacją art. 35 ust. 1 w.r.s.p.z., skarżąca uzyskała przymiot rodziny zastępczej dopiero postanowieniem z dnia 13 listopada 2013 r. W ocenie Sądu takie stanowisko organów nie jest zasadne. Przechodząc do spornego zagadnienia, niezbędne jest najpierw określenie charakteru, terminu skuteczności i wykonalności orzeczeń w przedmiocie ustanowienia rodziny zastępczej, jako jednej z form rodzinnej pieczy zastępczej (art. 39 ust. 1 pkt 1 w.r.s.p.z.) także w zakresie postanowień wydanych w trybie zabezpieczenia.

Zważyć należy, że jak przyjmuje się w orzecznictwie, podstawę materialnoprawną zarządzeń, o których mowa w art. 569 § 2 k.p.c., a w tym zakresie także postanowień wydanych w trybie art. 755 § 1 k.p.c., stanowi art. 109 k.r.o., który daje sądowi opiekuńczemu możliwość wydania odpowiedniego zarządzenia, jeżeli dobro dziecka jest zagrożone. Piecza zastępcza jest bowiem sprawowana w przypadku niemożności zapewnienia dziecku opieki i wychowania przez rodziców (art. 32 ust. 1 w.r.s.p.z.). Stosownie do art. 40 ust. 1 w.r.s.p.z., rodzina zastępcza oraz rodzinny dom dziecka zapewniają dziecku całodobową opiekę i wychowanie, w szczególności: 1) traktują dziecko w sposób sprzyjający poczuciu godności i wartości osobowej; 2) zapewniają dostęp do przysługujących świadczeń zdrowotnych; 3) zapewniają kształcenie i wyrównywanie braków rozwojowych i szkolnych; 4) zapewniają rozwój uzdolnień i zainteresowań; 5) zaspokajają jego potrzeby emocjonalne, bytowe, rozwojowe, społeczne oraz religijne; 6) zapewniają ochronę przed arbitralną lub bezprawną ingerencją w życie prywatne dziecka; 7) umożliwiają kontakt z rodzicami i innymi osobami bliskimi, chyba że sąd postanowi inaczej.

W myśl art. 112<sup>1</sup> § 1 k.r.o., obowiązek i prawo wykonywania bieżącej pieczy nad dzieckiem umieszczonym w pieczy zastępczej, jego wychowania i reprezentowania w tych sprawach, a w szczególności w dochodzeniu świadczeń przeznaczonych na zaspokojenie jego potrzeb, należą do rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka albo kierującego placówką opiekuńczo-wychowawczą, regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną lub interwencyjnym ośrodkiem preadopcyjnym. Pozostałe obowiązki i prawa wynikające z władzy rodzicielskiej należą do rodziców dziecka. Osoby sprawujące pieczę zastępczą na podstawie postanowienia wykonują bieżącą pieczę nad wychowankiem, wychowanie a także reprezentację dziecka w sprawach z zakresu pieczy bieżącej nad dzieckiem i wychowywania go. Piecza bieżąca to piecza faktyczna nad dzieckiem, czyli troska o dziecko związana z oddziaływaniem na nie w trakcie codziennych czynności życiowych (zagwarantowanie mu bezpieczeństwa, pozostawanie z dzieckiem we wspólności domowej, zapewnienie mu opieki lekarskiej, racjonalnego żywienia, odpowiedniej odzieży, kulturalnych warunków bytu w tym warunków do systematycznego uczęszczania do szkoły, w końcu pomocy w usamodzielnianiu się). Sprawowanie bieżącej pieczy wiąże się z możliwością żądania odebrania dziecka zatrzymanego przez osobę nieuprawnioną, a także z obowiązkiem zapewnienia dziecku przez sprawujących pieczę zastępczą środków utrzymania i

wychowania w sytuacji, gdy potrzeby dziecka nie zostały zaspokojone z innych źródeł oraz z obowiązkiem nadzoru nad powierzonymi dziećmi i - w razie wyrządzenia przez nich szkód - z ponoszeniem odpowiedzialności zgodnie z regułami przyjętymi w kodeksie cywilnym. Sprawujący pieczę bieżącą nad dzieckiem mogą też dochodzić świadczeń przeznaczonych na zaspokojenie jego potrzeb. Z kolei pojęcie "wychowania" rozumieć należy jako zabiegi mające na celu ukształtowanie człowieka pod względem fizycznym, moralnym, światopoglądowym i umysłowym oraz przygotowanie go do życia w społeczeństwie. Wychowując dziecko, osoby sprawujące pieczę zastępczą mają obowiązek zachowania ciągłości w wychowaniu dziecka (mówiąc potocznie, chodzi o to, co dobrego dziecko otrzymywało w przekazie wychowawczym od swoich rodziców) oraz jego tożsamości etnicznej, religijnej, kulturowej i językowej (tak Andrzejewski Marek, Komentarz do art. 112<sup>1</sup> Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (w:) Andrzejewski Marek, Dolecki Henryk, Haberko Joanna, Lutkiewicz-Rucińska Anita, Olejniczak Adam, Sokołowski Tomasz, Sylwestrzak Anna, Zielenacki Andrzej, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LEX, 2013, nr 152423).

Nadto, jak wynika z treści art. 109 § 2 pkt 5 k.r.o., sąd opiekuńczy może w szczególności zarządzić umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo w instytucjonalnej pieczy zastępczej albo powierzyć tymczasowo pełnienie funkcji rodziny zastępczej małżonkom lub osobie, niespełniającym warunków dotyczących rodzin zastępczych, w zakresie niezbędnych szkoleń, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Postanowieniem z dnia 16 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Z., na podstawie art. 755 § 1 k.p.c., w ramach ustanowionego zabezpieczenia zdecydował o umieszczeniu małoletniej pod opieką skarżącej (wnioskodawczyni o ustanowienie rodziny zastępczej). Uczyniono to, wobec braku możliwości przebywania małoletniej w dotychczasowej rodzinie zastępczej z uwagi na narastający konflikt między małoletnią a biologicznymi dziećmi małżeństwa będącego dotychczasowymi rodzicami zastępczymi małoletniej. Ponadto sąd opiekuńczy wskazał, że skarżąca we wrześniu 2013 r. rozpoczęła szkolenie dla kandydatów na rodziców zastępczych. W wydanym orzeczeniu sąd ten nie posłużył się określeniem "ustanowienia pieczy zastępczej" jednakże orzeczenie w tym zakresie czyni zadość dyspozycji art. 109 § 2 pkt 5 w zw. z § 1 k.r.o., zgodnie z którym w sytuacji, gdy dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia, w szczególności może zarządzić umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo w instytucjonalnej pieczy zastępczej albo powierzyć tymczasowo pełnienie funkcji rodziny zastępczej małżonkom lub osobie, niespełniającym warunków dotyczących rodzin zastępczych, w zakresie niezbędnych szkoleń, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Zatem bezsprzecznie w omówionym wyżej postanowieniu o zabezpieczeniu Sądu Rejonowego powierzono skarżącej sprawowanie bieżącej pieczy nad małoletnim dzieckiem, bowiem "umieszczono małoletnią u skarżącej na prawach rodziny zastępczej, przez czas trwania postępowania w sprawie". W doktrynie przyjmuje się, że powierzenie opieki jest instytucją mocniej ingerującą w istotę i integralność rodziny dziecka i co do zasady wiąże się z pozbawieniem rodziców władzy rodzicielskiej. Tym samym zakres sprawowania bieżącej pieczy, z jaką mamy do czynienia w związku z wydaniem postanowienia w trybie

postępowania zabezpieczającego w niniejszej sprawie, pokrywa się z zakresem pieczy sprawowanej przez rodzinę zastępczą (por. wyroki: WSA we Wrocławiu z dnia 25 września 2013 r. sygn. akt IV SA/Wr 288/13, WSA w Rzeszowie z dnia 24 lipca 2013 r. sygn. akt II SA/Rz 468/13, WSA w Gliwicach z dnia 13 stycznia 2011 r. sygn. akt IV SA/Gl 541/10, publ. cbois.nsa.gov.pl). Także sytuacja faktyczna stanowiąca podstawę wydania wskazanego postanowienia zabezpieczającego, opisana w uzasadnieniu tego postanowienia, wskazuje na wypełnienie przesłanek określonych w art. 109 § 2 pkt 5 w zw. z § 1 k.r.o.

Z akt sprawy wynika ponadto, że małaletnia w chwili wydania postanowienia zabezpieczającego przez Sąd Rejonowy już faktycznie przebywała u skarżącej, będącej jej ciocią, która już sprawowała faktyczną opiekę nad nią. Zważyć należy, że w myśl art. 90 w.r.s.p.z., w przypadku osób i małżonków, niespełniających warunków dotyczących rodzin zastępczych w zakresie niezbędnych szkoleń, którym sąd powierzył tymczasowo funkcję rodziny zastępczej na podstawie art. 109 § 2 pkt 5 k.r.o., stosuje się odpowiednio przepisy art. 80-82, art. 86-87 w.r.s.p.z., a więc przepisy dotyczące prawa do świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej. Zgodnie zaś z art. 87 ust. 1 w.r.s.p.z., świadczenia i dodatki, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81, przyznaje się od dnia faktycznego umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka do dnia faktycznego opuszczenia przez dziecko rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka.

Ustawodawca nie wyjaśnił pojęcia "faktyczne umieszczenie dziecka". W związku z tym wykładni tego pojęcia należy dokonać z uwzględnieniem jego znaczenia w języku polskim, w którym zwrot "faktyczne" oznacza: zgodny z rzeczywistością, rzeczywisty, realny ("Nowy słownik języka polskiego" pod red. Elżbiety Sobol, PWN, Warszawa 2002, str. 196).

W niniejszej sprawie faktyczne umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej skarżącej nastąpiło w dniu wydania przez sąd opiekuńczy postanowienia w trybie postępowania zabezpieczającego, to jest w dniu 16 października 2013 r.

Z powyższego wynika, że: 1) przesłankami niezbędnymi do przyznania prawa do świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej są więc: wydanie przez sąd orzeczenia o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej oraz faktyczne umieszczenie dziecka w tej rodzinie, 2) faktyczne umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej następuje zarówno na podstawie postanowienia sądu opiekuńczego o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej, jak i postanowienia tymczasowego, w tym także wydanego w trybie art. 755 § 1 k.p.c.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, nie sposób podzielić poglądu prezentowanego w zaskarżonej decyzji, wedle którego wydane w rozpatrywanej sprawie postanowienie Sądu o zabezpieczeniu z dnia 16 października 2013 r. nie jest orzeczeniem, o którym mowa w art. 35 w.r.s.p.z. o umieszczeniu w pieczy zastępczej, co skutkowało błędnym uznaniem, że w tej dacie brak było podstaw do przyznania skarżącej świadczenia przysługującego rodzinie zastępczej określonego w art. 80 ust. 1 w.r.s.p.z. Ustawa bowiem o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej wyraźnie stanowi w art. 87 ust. 1, że świadczenia i dodatki, których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81, przyznaje się od dnia faktycznego umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej.

Przesłankami zatem niezbędnymi do powstania po stronie właściwego organu obowiązku udzielenia rodzinie zastępczej pomocy pieniężnej na pokrycie kosztów utrzymania umieszczonego w niej dziecka są: wydanie przez sąd orzeczenia o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej oraz faktyczne przejście przez rodzinę wskazaną przez sąd obowiązków związanych z opieką nad dzieckiem i jego wychowaniem. Skoro zaś owym orzeczeniem jest również postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia wydane w trybie art. 755 § 1 k.p.c., z którym mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie, to za dzień faktycznego umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej, w rozumieniu art. 87 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 w.r.s.p.z., należy przyjąć 16 października 2013 r., tj. dzień wydania postanowienia o zabezpieczeniu. W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, że w tym dniu małoletnia przebywała pod opieką skarżącej (oświadczenie z dnia 29 listopada 2013 r.).

Nie tylko wykładnia językowa sformułowania "faktyczne umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej" prowadzi do przyjęcia, że wniosek o przyznanie świadczenia, o którym mowa w art. 80 ust. 1 w.r.s.p.z., mogą złożyć osoby będące rodziną zastępczą dla małoletniego, domagając się jego przyznania od daty faktycznego umieszczenia w niej dziecka. Także bowiem ze stanowiska Rzecznika Praw Dziecka przedstawionego do dyskusji Podkomisji Nadzwyczajnej z dnia 23 listopada 2010 r. nr ZSZ500/25/2010/AW prowadzonej w ramach prac nad projektem ustawy w.r.s.p.z. wynika, że zawarte w projekcie ustawy nowe rozwiązania pozwalające na udzielenie pomocy finansowej rodzinie zastępczej jest zabezpieczeniem sytuacji finansowej osób sprawujących opiekę nad powierzonym dzieckiem na czas niekiedy kilkumiesięcznego postępowania sądowego zmierzającego do ustanowienia rodziny zastępczej. Nowe rozwiązania pozwolą na przyznanie pomocy finansowej rodzicom zastępczym od czasu faktycznego objęcia opieką dziecka, które następnie zostało umieszczone w tej rodzinie zastępczej. W orzecznictwie podkreśla się wręcz, że na gruncie omawianej regulacji art. 87 w.r.s.p.z. pomoc może być przyznana za okres przed złożeniem wniosku o przyznanie pomocy, jeżeli dziecko już faktycznie przebywało w tej rodzinie ustanowionej rodziną zastępczą (por. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 24 lipca 2013 r. sygn. akt II SA/Rz 468/13, publ. cbois.nsa.gov.pl). W świetle powyższych rozważań nie było podstaw do odmowy przyznania świadczenia, o którym mowa w art. 80 ust. 1 w.r.s.p.z. skarżącej, której powierzono sprawowanie bieżącej pieczy nad małoletnią na prawach rodziny zastępczej ustanowionej na mocy postanowienia o zabezpieczeniu z dnia 16 października 2013 r., wobec faktycznego umieszczenia małoletniej u skarżącej jeszcze przed tą datą. Tym samym w ocenie Sądu, zaskarżona decyzja, a także decyzja ją poprzedzająca, wydane zostały z istotnym naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 35 ust. 1, art. 80 ust. 1 pkt 1, art. 87 ust. 1 i art. 90 w.r.s.p.z., które niewątpliwie miało wpływ na treść wydanego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia. Powyższe uchybienie stanowiło podstawę do uchylenia na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 135 p.p.s.a. wydanych w sprawie decyzji (pkt I wyroku). Sąd nie orzekł w przedmiocie wykonania zaskarżonej decyzji (pkt II wyroku), ponieważ nie posiada ona, z uwagi na swój odmowny charakter, przymiotu wykonalności (art. 152 p.p.s.a.). Rozpatrując sprawę ponownie organy zobowiązane będą, uwzględniając wyrażoną w uzasadnieniu wyroku ocenę prawną, ponownie przeprowadzić postępowanie oraz dokonać oceny stanu faktycznego i prawnego sprawy z uwzględnieniem dokonanej wyżej wykładni przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie i wydać

rozstrzygnięcie czyniące zadość obowiązującym przepisom prawa, które należy uzasadnić zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a.